

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud.: D. Sușchevici)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: A. Panov, I. Secreieru, V. Cotorobai)

Î N C H E I E R E

1 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „SMAD - GRUP”, reprezentată de avocatul Bobeică Călin,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „FEMAX NORD” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „SMAD - GRUP”, cu privire la încasarea sumei datorate, rezultată din vânzarea unui bun viciat,

împotriva deciziei din 21 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul formulat de Societatea cu Răspundere Limitată „SMAD - GRUP” și s-a menținut hotărârea din 25 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a ț ă :

La 13 aprilie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „FEMAX NORD” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „SMAD - GRUP”, cu privire la încasarea sumei datorate, rezultată din vânzarea unui bun viciat.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat următoarele informații, ce vizează circumstanțele de fapt.

La 2 noiembrie 2015, cumpărătorul Ursu Dorin și vânzătorul „SMAD - GRUP” S.R.L. au încheiat contract de vânzare – cumpărare. Potrivit acestui act juridic, administratorul „FEMAX NORD” S.R.L., Ursu Dorin, a achitat pârâtului suma de 6 455 lei, iar vânzătorul i-a transmis telefonul nou de model Sony Xperia M4 Aqua durai E2312 8Gb White. Astfel, în opinia societății reclamante, la încheierea contractului vizat au fost respectate normele legale de către cumpărător, cu referire la transmiterea banilor, fapt confirmat și prin factura fiscală nr. JV5585703 din 2 noiembrie 2015. Totuși „SMAD - GRUP” S.R.L. nu și-a îndeplinit cu bună-credință obligațiile stabilite de contractual încheiat și prevederile articolelor 513 alin. (1) și 763 alin. (1) din Codul civil.

„FEMAX NORD” S.R.L. a susținut că pârâtul i-a vândut un telefon defect, informând vânzătorul în acest sens.

La 11 noiembrie 2015, cumpărătorul a returnat telefonul pentru a fi înlăturate defecțiunile tehnice existente, iar „SMAD - GRUP” S.R.L. a acceptat să repare defectele bunului, recunoscând astfel viciile produsului vândut. Ulterior, la 17 noiembrie 2015, Ursu Dorin, administratorul „FEMAX NORD” S.R.L. a ridicat telefonul „reparat” de la sediul vânzătorului, însă, a constatat, că nici de această dată, pârâtul nu și-a executat obligațiile contractuale. Or, acesta a pus la dispoziția cumpărătorului, din nou, un telefon defect, fiind același telefon cu sistemul de operare reînnoit. Aparatul menționat funcționa în același mod defectuos.

Prin urmare, la 7 decembrie 2015, Ursu Dorin, în funcție de administrator al „FEMAX NORD” S.R.L., a înapoiat telefonul vânzătorului și a depus o reclamație privind calitatea produsului procurat la sediul vânzătorului, solicitând să fie livrat un alt telefon funcțional sau să fie returnată suma achitată pentru acest telefon viciat.

La 22 ianuarie 2016, „SMAD - GRUP” S.R.L. a informat reclamantul, prin reclamația nr. 098 din 15 decembrie 2015, că acesta nu poate fi protejat prin prisma legii protecției consumatorului, ceea ce implică respingerea solicitărilor sus-indicate. Ulterior, la 28 ianuarie 2016, în adresa pârâtului, a fost expediată o cerere prealabilă, care a fost recepționată la 29 ianuarie 2016, unde au fost expuse circumstanțele de fapt și de drept, fiind cerută oferirea unui bun nou (nu reparat), fără vicii sau restituirea sumei achitate pentru bunul viciat în mărime de 6455,00 lei.

Reclamantul a învederat că vânzătorul nu a reacționat. Iar, la 18 februarie 2016, a fost expediată o cerere repetată, primită de către destinatar la 22 februarie 2016. Așadar, la 11 martie 2016, „SMAD - GRUP” S.R.L. a refuzat categoric de a satisface cerința respectivă, argumentând că dânsii au întreprins efort pentru reparația telefonului și au suportat cheltuieli, iar reclamantul ar trebui să ia telefonul și nu să solicite alt telefon funcțional sau contravaloarea acestuia.

Societatea reclamantă a pretins că are dreptul de a fi despăgubit de către pârât, din moment ce ultimul a avut un comportament de rea – credință, cu încălcarea condițiilor contractuale.

„FEMAX NORD” S.R.L. a solicitat încasarea din contul „SMAD - GRUP” S.R.L. a sumei de 6 455 lei și compensarea cheltuielilor judiciare în mărime de 2 500 lei (f. d. 6, 38 – 39).

În cadrul examinării cauzei, pârâtul „SMAD - GRUP” S.R.L. a depus referință în întâmpinarea cererii de chemare în judecată, prin care a cerut respingerea acțiunii ca nefondată și compensarea cheltuielilor judiciare în volum de 3 000 lei (f. d. 34 – 36).

Prin hotărârea din 25 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea formulată de „FEMAX NORD” S.R.L. a fost admisă integral (f. d. 60, 64 – 73).

În mod corespunzător, instanța judecătorească a încasat din contul „SMAD - GRUP” S.R.L. în beneficiul „FEMAX NORD” S.R.L. prejudiciul material în cuantum de 6 455 lei, taxa de stat achitată de reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 200 lei și cheltuielile judiciare pentru serviciile

de asistență juridică în sumă de 2 500 lei. În plus, conform hotărârii judecătorești, s-a încasat de la „SMAD - GRUP” S.R.L. în folosul statului taxa de stat în mărime de 74, 65 lei.

La judecarea fondului cauzei, instanța de judecată a constatat situația de fapt prezentată de societatea reclamantă. În esență, instanța a subliniat că „SMAD - GRUP” S.R.L. a refuzat neîntemeiat să schimbe telefonul procurat cu unul nou sau să restituie suma de 6 455 lei, valoarea acestuia. Or, potrivit opiniei instanței, în cazul în care bunul prezintă vicii, cumpărătorul poate cere remedierea, solicitând înlăturarea viciului sau livrarea unui bun fără viciu.

Astfel, instanța de judecată a stabilit că pârâtul nu a respectat condițiile contractuale și nu a executat obligațiile apărute în urma încheierii contractului de vânzare – cumpărare din 2 noiembrie 2015.

Împotriva acestui act de dispoziție, „SMAD - GRUP” S.R.L. a declarat apel în termenul legal (f. d. 116). În apărare, „FEMAX NORD” S.R.L. a avansat o referință, solicitând respingerea cererii (f. d. 102 - 104).

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 21 septembrie 2017, a respins apelul formulat de Societatea cu Răspundere Limitată „SMAD - GRUP” și a menținut hotărârea din 25 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f. d. 114 – 118).

În procesul de luare a acestei soluții, instanța de apel a conchis că prima instanță a examinat cauza sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt, caracteristice raportului dat și legea materială ce-l guvernează.

În drept, instanța de apel a considerat relevante articolele 512, 514, 572, 753, 757 alin. (1), 763 alin. (1) și (2), 783 alin. (1) și (2) din Codul civil. La fel, instanța a învederat articolele 1, 2 alin. (1), 12, 17 alin. (1), (4), (5) și 18 alin. (1) și (2) din Legea privind protecția consumatorului.

La 30 mai 2018, „SMAD - GRUP” S.R.L., reprezentată de avocatul Bobeică Călin, a declarat recurs împotriva deciziei din 21 septembrie 2017 Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 25 aprilie 2017 a primei instanței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, recurentul a afirmat că la, 10 decembrie 2016, telefonul procurat a fost returnat cumpărătorului, însă nu a fost ridicat până în momentul de față. Astfel, „SMAD - GRUP” S.R.L. a precizat că a înlăturat toate neajunsurile bunului în mod responsabil și cu bună – credință, în conformitate cu garanția.

Totodată, societatea recurentă a specificat că instanța de fond nu a precizat prevederea legală, care ar obliga vânzătorul să restituie contravaloarea mărfii. În același context, s-a arătat că instanțele ierarhic inferioare au aplicat incorect Legea cu privire la protecția consumatorului, întrucât aceasta protejează consumatorii, care pot fi doar persoane fizice. Deși, în speță, intimatul este o persoană juridică.

La 26 iunie 2018, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție a comunicat cererea de recurs „FEMAX NORD” S.R.L., informând că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu este prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia (f. d. 132).

La 30 iulie 2018, intimatul a depus o referință în întâmpinarea recursului, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil.

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la articolul 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de Societatea cu Răspundere Limitată „SMAD - GRUP”, reprezentată de avocatul Bobeică Călin, este inadmisibilă, pentru motivele ce se succed.

Instanța de judecată subliniază că un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil prevăzute la articolul 6 parag. (1) din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea, *de exemplu*, Erfar – Avef vs Grecia, 27 martie 2014, parag. 39 – 40; Lebedinschi vs Republica Moldova, 16 septembrie 2015, parag. 32, Sultan vs Republica Moldova, 5 iunie 2018, parag. 24).

În particular, procedura de admisibilitate a unei cereri de recurs urmează a fi analizată prin prisma garanțiilor dreptului de acces la justiție și dreptului de a fi auzit.

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere. În acest sens, condițiile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, *inter alia*, Marc Brauer vs Germania, 1 septembrie 2016, parag. 34; Miessen vs Belgia, 16 octombrie 2016, parag. 64; Samardžić vs Croația, 20 iulie 2017, parag. 28).

Ab initio, judecătorul raportor a verificat dacă actul de dispoziție poate fi atacat cu recurs, dacă cererea dedusă judecătii este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta este depusă în termen și dacă nu a fost examinată anterior. La fel, s-a făcut un raport verbal în fața completului de judecată instituit în mod legal.

Obiectul prezentei cererii se referă la decizia din 21 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Mandatul seria MA nr. 0877702 din 28 iunie 2016 dovedește faptul că avocatul Bobeică Călin a fost împuternicit în mod legal să atace hotărârea judecătorească și să reprezinte interesele „SMAD - GRUP” S.R.L., fiind subiectul abilitat cu dreptul de a declara prezentul recurs (f. d. 33), în conformitate cu dispozițiile art. 430 din Codul de procedură civilă. În același timp, materialele cauzei confirmă că cererea nu a fost depusă repetată și nu a fost examinată anterior.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Completul de judecată notează că, în cazul în care, dreptul de acces la justiție este limitat fie de lege, fie de fapte, instanțele naționale trebuie să verifice dacă aceste restricții au redus esența dreptului și, în special, dacă ele urmăresc un scop legitim și dacă există o legătură rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie îndeplinit (a se vedea *Levages Prestations Servicii vs Franța*, 23 octombrie 1996, parag. 40, *Tricard vs Franța*, 10 iulie 2001, parag. 29, 33, *Freitag vs Germania*, 19 iulie 2007, parag. 37, *Marc Brauer*, citată mai sus, parag. 34).

Normele procedurale referitoare la termenele pentru căile de atac sunt, fără îndoială, menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea *Tricard*, ibidem, parag. 29, *Nicolae Popa vs România*, 9 decembrie 2014, parag. 16, *Tence vs Slovenia*, 31 mai 2016, parag. 31).

Instanța de recurs amintește că „SMAD - GRUP” S.R.L. a fost reprezentat, în cadrul procedurilor judiciare, de către avocatul Bobeică Călin (f. d. 33). Același reprezentant a semnat și a depus cererea de recurs în numele recurentului (f. d. 123 – 126). În aceste condiții, procedura în fața Curții Supreme de Justiție ar putea fi în mod legitim mai formală, asigurând scopurile sus – menționate (a se vedea *Levages Prestations Services*, citată anterior, parag. 48 sau *Paljic vs Germania*, 1 februarie 2007, parag. 51)

Completul de judecată reține că decizia din 21 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată la adresa electronică „calin.bobeica@yahoo.com” la 22 martie 2018 (f. d. 119). Deși, adresa respectivă nu a fost inserată în mandatul avocațional seria MA nr. 0877702 din 28 iunie 2016, această se referă la avocatul Bobeică Călin, întrucât este introdusă în extrasul din Registrul Cabinetelor avocaților și Birourilor asociate de avocați, care este publicat pe pagina electronică a Ministerului Justiției Republicii Moldova. Totodată, o informație similară se conține pe platforma electronică „<https://yavo.md/rom/juristi/calin-bobeica>”, care a fost accesată la 30 iulie 2018, ora 9.00.

În ceea ce privește transmiterea actelor de procedură prin poșta electronică, instanța de judecată precizează că articolul 100 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care era în vigoare la 22 martie 2018, nu conținea dispoziții specifice în cazul dat. Cu toate acestea, potrivit unei jurisprudențe constante, instanțele de judecată pot expedia pe adresa electronică a părților sau a reprezentanților pentru o bună - administrare a justiției. De altfel, o atare posibilitate de expediere a hotărârilor judecătorești a fost completată prin Legea nr.17 din 5 aprilie 2018, care este aplicată din 1 iunie 2018.

Totuși completul de judecată evidențiază că orice risc de eșec tehnic în transmiterea documentelor prin această metodă, care este demonstrată, ar trebui să fie suportat de autoritatea care a efectuat acțiuni de acest gen.

Sub acest aspect, materialele cauzei nu arată faptul că decizia contestată a instanței de apel nu a fost primită de avocatul recurentului. De asemenea, din lectura cererii de recurs, rezultă că avocatul Bobeică Călin nu a contestat faptul că a primit hotărârea judecătorească la 22 martie 2018. În esență, acesta nu a livrat

alte informații cu privire la data comunicării deciziei integrale (a se vedea Nicolae Popa, *ibidem*, parag. 21).

În plus, instanța de recurs a făcut o analiză a scrisorii din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău. Astfel, se consideră că sunt motive suficiente să se creadă că instanța de apel a transmis decizia din 21 septembrie 2017, în conformitate cu regulile de procedură civilă internă. De fapt, dosarul în cauză a fost recepționat de Judecătoria Chișinău, sediul Centru la 29 martie 2018, ceea ce confirmă că în această perioadă au avut loc acțiunile descrise mai sus (f. d. 120).

Având în vedere cele menționate și prevederile articolului 112 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată constată că termenul de declarare a recursului a început să curgă din 22 martie 2018 și a expirat la 22 mai 2018.

Contrar celor stabilite, instanța învederează că recursul a fost expedit, prin intermediul serviciului poștal, la 28 mai 2018 și a fost înregistrat în grefa Curții Supreme de Justiție la 30 mai 2018 (f. d. 123, 129). Mai mult, recursul din 28 mai 2018 conține referire la anexa „taxa de stat” (f. d. 126). Totuși, potrivit ordinului de plată nr. 1 din 25 mai 2018, reprezentantul recurentului a achitat inițial taxa de stat în mărime de 86 lei, iar plata definitivă în cuantum de 203 lei a fost efectuată la 4 iunie 2018 (f. d. 127 – 128).

Prin urmare, recurentul nu a furnizat nicio explicație în fața instanței de recurs despre motivul pentru care a așteptat până la 28 mai 2018 să depună o cerere împotriva deciziei din 21 septembrie 2017 (a se vedea *Seal vs Regatul Unit* 7 decembrie 2010, parag. 82, 7 decembrie 2010 și *Wyssenbach vs Elveția*, 22 octombrie 2013, parag. 39-40). Totodată, acesta nu a solicitat repunerea în termen.

Mai mult, exigențele din alin. (2) al art. 434 din Codul de procedură civilă prevăd că omiterea intervalului sus - menționat chiar și cu o singură zi nu poate constitui o excepție de la regula generală, specificând clar că este un termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Instanța de recurs este convinsă că intervalul de timp de 2 luni este unul rezonabil și suficient pentru desfășurarea activității indicate în mandatul, eliberat pe numele avocatului Bobeică Călin, în mod special, studierea actului judecătoresc pronunțat, documentarea juridică adecvată pentru apărarea intereselor „SMAD - GRUP” S.R.L., tehnoredactarea cererii de recurs și deplasarea pentru depunerea cererii menționate sau expedierea acesteia la sediul instanței competente, prin intermediul serviciului poștal.

În subsidiar, având în vedere dovezile din dosar, instanța de recurs notează că instanța de apel a comunicat în mod eficient decizia din 21 septembrie 2017, iar lipsa unor acțiuni concrete de a afla soarta dosarului în perioada septembrie 2017 – mai 2018, demonstrează că recurentul nu a depus suficientă diligență într-un timp rezonabil pentru a afla motivele respingerii apelului său (a se vedea, în schimb, *Saez Maeso vs Spania*, 9 noiembrie 2004, parag. 29; *Pérez de Rada Cavanilles vs Spania*, 28 octombrie 1998, parag. 47; și *Yagtzilar și alții vs Grecia*, 6 decembrie 2001, parag. 27).

Totodată, completul de judecată reiterează că situații similare au fost deja examinate în hotărârile *Popov vs Moldova* (nr. 2), (6 decembrie 2005, parag. 53), *Melnic vs Moldova* (14 noiembrie 2006, parag. 40 și 41) sau *Dacia S.R.L. vs Moldova* (18 martie 2008, parag. 77), în care s-a constatat că, prin neaducerea

vreunui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către pârâți a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale au încălcat drepturile reclamanților la un proces echitabil.

Luând în considerare cele evocate, instanța de judecată constată că „SMAD - GRUP” S.R.L., reprezentată de avocatul Bobeică Călin, a depus cererea de recurs la 28 mai 2018, în afara termenului de 2 luni prevăzut în articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În atare situație și în conformitate cu art. 433 lit. b) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unui din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, din considerentele menționate, completul de judecată observă că esența dreptului de acces al recurentului nu a fost afectată și că restricția în cauză se întemeiază pe articolul 434 din Codul de procedură civilă, urmărește un scop legitim și este proporțională. Din această perspectivă, se decide în mod unanim că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „SMAD - GRUP”, reprezentată de avocatul Bobeică Călin, este depus peste termen și nu poate fi acceptat spre examinare în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. b) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „SMAD - GRUP”, reprezentată de avocatul Bobeică Călin.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Maria Ghervas

Nicolae Craiu